

1—2. Лъвчетата се раждатъ прогледнали, а не както котенцата — слѣпи. На голѣмина сѫ колкото малки котки — 30—32 см. дѣлги. Малкитѣ лъвчета сѫ слаби, немощни; мяукатъ като котенца. Къмъ втория си месецъ едва прохождатъ и почватъ да играятъ.

Лъвицата пъкъ и лъвътъ много нѣжно сбичатъ малкитѣ си. Мъжно може да си представимъ по-хубаво и мило зрелище, отъ онова, когато лъвицата е между малкитѣ си, между своите деца. Малкитѣ играятъ, търкалятъ се, а майката ги гледа съ едно неизказано удоволствие, а ако въ този моментъ нѣкой ги нападне, начаса лъвицата се озвѣрява, и като бѣсна се хвѣрля върху неприятеля си.

Къмъ края на първата си година лъвчетата по-расватъ колкото голѣми кучета. Опитватъ се да рѣмжатъ, но рѣмженето имъ още не достига рева на родителите имъ. Къмъ третата година на мѫжките лъвчета почва да расте гривата, но пълно развитие както мѫжките, така и женските достигатъ къмъ 6 или 7 години.

Една двойка лъвове, когато отгледватъ малките си, сѫ истинско нещастие за населението и животните въ околността.

Малките лъвчета сѫ лакоми и постоянно искатъ да ядатъ, а и старите лъвове не падатъ по-долу. Дневно на единъ лъвъ е нужно най-малко 5—6 кгр. месо. По изчислението на Жераръ въ 1885 год. въ Африканската провинция Константинъ, 30 лъва причинили загуба на 170,000 тогавашни франка. Въ 1856 год. пъкъ 60 лъва изтѣбли 10,000 глави едъръ и дребенъ добитъкъ.

Когато лъвицата отиде на ловъ, лъвътъ — бащата остава при малките си и съ най-голѣма обичъ и грижа се занимава съ тѣхъ. Но когато малките лъвчета израстнатъ, отдѣлятъ се отъ родителите си и заживяватъ самостоенъ животъ. Тогава младите мѫжки лъвове се събиратъ и устройватъ гонида на женските лъвове — бѫдещите си другарки. Еднаждъ харесали се, двойката лъвове заживяватъ заедно и обазуватъ ново семейство. Тъва семейство обикно-